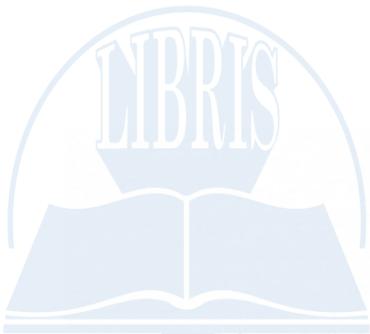

Cuprins

Visuri de iarnă	5
Sânge-rece, sânge fierbinte	39
Puiul de somn al lui Gretchen.....	61
Iertarea de păcate.....	88
Rags Martin-Jones și Pr-țul de W-les.....	112
„Decizia înțeleaptă“	139
Împăciuitorul.....	160
Petrecerea pentru copii.....	191
Băiatul cel bogat.....	207

Colecția BIBLIOTECA POLIROM este coordonată
de Bogdan-Alexandru Stănescu.

F. Scott Fitzgerald, *All the Sad Young Men*

© 2014 by Editura POLIROM, pentru traducerea în limba română

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezentă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

Foto copertă: © Everett Collection/Shutterstock.com

www.polirom.ro

Editura POLIROM
Iași, B-dul Carol I nr. 4; P.O. BOX 266, 700506
București, Splaiul Unirii nr. 6, bl. B3A, sc. 1, et. 1,
sector 4, 040031, O.P. 53

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României:

FITZGERALD, SCOTT F.

Toți acei tineri trăiști / F. Scott Fitzgerald; trad. din lb. eng. și note
de Mihaela Ghiță și Virgil Stanciu. – Iași: Polirom, 2014

ISBN print: 978-973-46-4733-0
ISBN ePUB: 978-973-46-5144-3
ISBN PDF: 978-973-46-5145-0

I. Ghiță, Mihaela (trad.)
II. Stanciu, Virgil (trad.)

821.111(73)-31 = 135.1

Printed in ROMANIA

F. Scott Fitzgerald

Toți acei tineri trăiști

Traducere din limba engleză
și note de Mihaela Ghiță și Virgil Stanciu

POLIROM
2014

— Am o mulțime de chestii de declarat, a remarcat ea cu un aer absent.

— Și eu, a zis Chestnut tulburat, și primul lucru pe care vreau să ți-l declar este că te-am iubit, Rags, în fiecare clipă, tot timpul cât ai fost plecată.

Fata l-a întrerupt cu un oftat.

— Te rog! Erau câțiva americani tineri pe vas. Toată povestea asta s-a răsuflat.

— Dumnezeule! a strigat Chestnut, vrei să zici că pui iubirea *mea* în aceeași oală cu ceva ce ți s-a spus pe un *vas*?

Ridicase glasul și câțiva oameni din apropiere s-au întors să audă mai bine.

— Sst! l-a prevenit ea. N-am de gând să fac circ. Dacă vrei să accept măcar să mă văd cu tine cât timp rămân pe-aici, va trebui să te porți mai puțin violent.

Dar John M. Chestnut părea incapabil să-și stăpânească vocea.

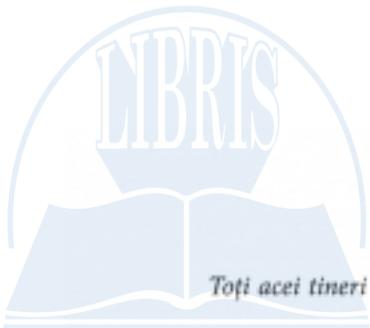
— Vrei să zici – glasul ii tremura, tot mai ridicat – că ai uitat ce-ai spus chiar pe acest chei, acum fix cinci ani de joia trecută?

Jumătate dintre pasagerii de pe vas urmăreau acum scena de pe chei și un alt mic val se prelingea din clădirea vămii să vadă mai bine.

— John – iritarea ei creștea –, dacă mai ridici o dată vocea, o să am grija să-ți dau o mulțime de ocazii să te răcorești. Eu merg la Ritz. Treci să mă vezi acolo în după-amiază asta.

— Dar, Rags! a protestat el cu glas răgușit. Ascultă-mă. Acum cinci ani...

În momentul acela, oamenii de pe chei au avut parte de o priveliște stranie. O femeie frumoasă, într-o rochie

în carouri bleumarin și cenușii, a făcut un pas energetic în față, aşa încât mâinile ei l-au atins pe un Tânăr agitat de lângă ea. Ferindu-se instinctiv, Tânărul a făcut un pas în spate, dar – negăsind unde să pună piciorul – s-a prăvălit încet de pe cheiul înalt de zece metri și a plonjat, cu o răsucire grațioasă în aer, în fluviul Hudson.

S-a auzit un strigăt speriat și lumea s-a repezit pe marginea tocmai când capul i se ițea deasupra apei. Înota alene și, remarcând acest lucru, Tânără care părea să fi fost cauza accidentului s-a aplecat peste chei și și-a făcut palmele pâlnie.

— Ajung la hotel la patru și jumătate, i-a strigat ea.

Și, cu o fluturare veselă din mâna, pe care Tânărul cufundat în apă nu i-a putut-o întoarce, și-a potrivit monocul, le-a aruncat curioșilor adunați pe chei o privire trușă și a părăsit fără grabă locul întâmplării.

II

Cei cinci câini, cele trei servitoare și orfanul francez au fost instalati în cel mai spațios apartament de la Ritz, iar Rags s-a prăvălit într-o cadă aburindă, parfumată, unde a moțait aproape o oră întreagă. După aceea a primit vizite din partea unei maseuze, a unei manichiuriste și, în fine, a unei coafeze pariziene care i-a readus tunsoarea la lungimea uneia de pușcăriaș. Când John M. Chestnut a sosit la ora patru, a dat peste jumătate de duzină de avocați și de bancheri, administratorii fondului fiduciар Martin-Jones, care așteptau pe hol. Erau acolo de la unu și jumătate, iar acum se aflau într-o stare de agitație profundă.

După ce una dintre servitoare l-a supus unui interogatoriu dur, probabil ca să se asigure că se uscăse complet, John a fost condus numaidecăt la *m'selle*. *M'selle* era în dormitorul ei, tolărătă pe un *chaise-longue*, printre două duzini de perne satinatice care o însoriseră de dincolo de ocean. John a intrat în cameră cumva ceremonios și a salutat-o cu o plecăciune politicoasă.

— Arăți mai bine, a zis ea, ridicându-se de pe perne și măsurându-l din cap până-n picioare cu privirea. Te-ai mai îmbujorat.

I-a mulțumit rece pentru compliment.

— Ar trebui să faci o baie în fiecare dimineață. După care a adăugat, fără nici o legătură: Mâine plec înapoi la Paris.

John Chestnut a simțit că i se taie respirația.

— Oricum îți scrisese că nu am de gând să stau mai mult de o săptămână, a adăugat ea.

— Dar, Rags...

— La ce bun? Nu e un singur bărbat amuzant în tot New Yorkul.

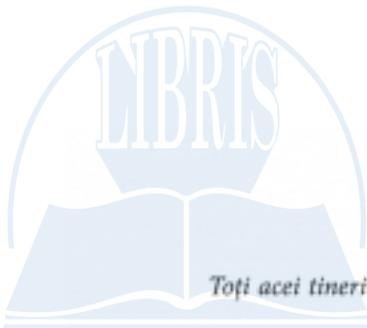
— Ascultă, Rags, nu vrei să-mi acorzi o șansă? Nu vrei să rămâi zece zile, să zicem, și să ajungi să mă cunoști un pic?

— Să te cunosc! (Tonul ei sugera că, pentru ea, John era deja o carte mult prea deschisă.) Vreau un bărbat care să fie în stare de un gest galant.

— Vrei să spui că îi ai dori să mă exprim numai în pantomimă?

Rags a scos un oftat dezgustat.

— Vreau să spun că n-ai pic de imaginație, i-a explicat ea cu răbdare. Americanii în general n-au pic de imaginație.

Parisul e singurul oraș mare unde o femeie civilizată simte că poate să respire.

— Nu mai ții deloc la mine?

— N-aș fi traversat Atlanticul ca să vin să te văd dacă n-aș fi ținut la tine. Dar, de îndată ce m-am uitat mai atent la americanii ăia de pe vas, mi-am dat seama că n-aș putea încă să mă mărit cu unul. N-aș face decât să te urăsc, John, și singura distracție cu care m-aș alege de pe urma chestiei ăsteia ar fi distracția de a-ți frânge inima.

A început să se răsucească printre perne până când aproape că a dispărut cu totul.

— Mi-am pierdut monoclul, i-a explicat ea.

După o căutare zadarnică prin adâncurile satinate, a descoperit lentila amăgiitoare atârnându-i de-a lungul spatelui.

— Mi-ar plăcea la nebunie să fiu îndrăgostită, a reluat ea, potrivindu-și iar monoclul în dreptul ochiului ca de copil. Primăvara trecută, la Sorrento, aproape că am fugit în lume cu un rajah indian, doar că era cu jumătate de nuanță prea închis la culoare și a început să mă enerveze teribil una dintre celelalte neveste ale lui.

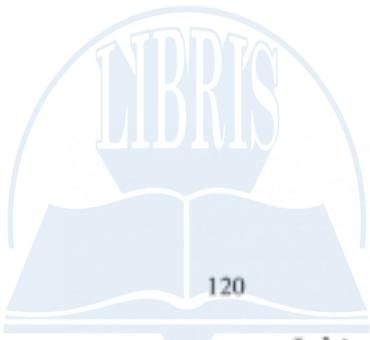
— Termină cu prostiile astea! a țipat John, îngropându-și față în palme.

— Ei bine, nu m-am măritat cu el, a protestat ea. Însă, într-o privință, avea multe să-mi ofere. Era al treilea cel mai bogat supus al Imperiului Britanic. Asta e celălalt lucru – ești bogat?

— Nu la fel de bogat ca tine.

— Ei, poftim! Ce ai să-mi oferi?

— Iubire.

— Iubire! (A dispărut din nou printre perne.) Ascultă, John. Pentru mine viața este un șir de bazaruri scliptoare, cu câte un negustor în față care își freacă palmele și zice: „Vino să cumperi de la noi. E cel mai bun bazar din lume”. Așa că intru cu punga doldora de frumusețe, bani și de tinerețe, pregătită să cumpăr. „Ce ai de vânzare?”, îl întreb, iar el își freacă palmele și zice: „Păi, *mademoiselle*, astăzi avem o iubire mi-nuu-nată”. Uneori nici măcar n-o are în stoc, dar pune să-i aducă atunci când descoperă că am atâția bani de cheltuit. O, întotdeauna imi oferă iubire înainte să plec – și gratis. Atâtă satisfacție am și eu.

John Chestnut s-a ridicat deznădăjduit în picioare și a făcut un pas spre fereastră.

— Să nu te arunci pe geam! s-a grăbit Rags să exclame.

— În regulă.

Și-a azvârlit țigara în jos, spre Madison Avenue.

— Nu ești numai tu de vină, a zis ea pe un ton mai bland. Oricât ai fi de plicticos și de neinspirat, țin la tine mai mult decât pot spune. Dar viața e atât de interminabilă aici. Nu se întâmplă niciodată nimic.

— Ba se întâmplă o grămadă de lucruri, a insistat el. Păi să vezi, azi au avut loc o crimă intelectuală în Hoboken și o sinucidere la comandă în Maine. Un proiect de lege pentru sterilizarea agnósticilor a ajuns spre dezbatere în Congres...

— Nu mă interesează umorul, a obiectat ea, dar am o predilecție aproape arhaică pentru povești de dragoste. Să vezi, John, luna trecută ședeam la o masă în vreme ce doi bărbați dădeau cu banul pentru regatul Schwartzberg-Rhinminster. La Paris am cunoscut un tip pe nume

Blutchdak, care chiar a pornit războiul și mai plănuiește unul pentru peste doi ani.

— Păi, ca să mai iei o pauză, ieși cu mine în seara asta, a zis el stâruitor.

— Unde? a întrebat Rags cu dispreț. Crezi că mai cad pe spate pentru un club de noapte și o sticlă de *mousseaux*¹ dulceag? Prefer visele mele ieftine.

— O să te duc în cel mai palpitant loc din oraș.

— Ce-o să se întâmple? Trebuie neapărat să-mi spui ce-o să se întâmple.

Brusc, John Chestnut a tras adânc aer în piept și s-a uitat precaut în jur, ca și cum s-ar fi temut să nu-l audă cineva.

— Ei bine, ca să fiu cinstit, a zis el pe un ton conspirativ, îngrijorat, dacă ar ieși totul la iveală, mi s-ar putea întâmpla *mie* ceva îngrozitor.

Fata s-a ridicat în capul oaselor, iar pernele s-au rostogolit în jurul ei asemenea unor frunze.

— Vrei să zici că e ceva tenebros în viața ta? a țipat ea, amuzată. Chiar te-aștepți să cred chestia asta? Nu, John, tu ai să te distrezi ținând calea bătută ca un catăr – exact ca un catăr.

Gura ei, un trandafir micuț și obraznic, arunca vorbele spre el ca pe niște spini. John și-a luat pălăria și paltonul de pe scaun și și-a cules bastonul de jos.

— Pentru ultima dată, vrei să vii cu mine în seara asta și să vezi ce e de văzut?

1. Termen francez atribuit vinurilor spumante produse în altă regiune decât Champagne.